

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 16 marca 2023 r.

Poz. 1893

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.87.1.2023.SP1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 14 marca 2023 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40),

stwierdzam nieważność

uchwały nr LXIV/407/23 Rady Gminy Mysłakowice z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie utworzenia mieszkania chronionego wspieranego oraz określenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w tym mieszkaniu.

Uzasadnienie

Rada Gminy Mysłakowice, na sesji w dniu 27 lutego 2023 r., podjęła m.in. uchwałę nr LXIV/407/23 w sprawie utworzenia mieszkania chronionego wspieranego oraz określenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w tym mieszkaniu, zwaną dalej również „uchwałą”.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru za pośrednictwem ePUAP w dniu 1 marca 2023 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie:

- § 1 uchwały z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344 ze zm.) oraz art. 97 ust. 5 w związku z art. 36 pkt 2 lit. „n” i art. 53 ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.), polegającym na przekroczeniu zakresu upoważnienia ustawowego i wkroczeniu w zakres kompetencji organu wykonawczego gminy;
- pkt 12 i 13 załącznika nr 1 do uchwały z istotnym naruszeniem art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, polegającym na przekroczeniu kompetencji prawodawczej poprzez powiązanie odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym z kosztami utrzymania mieszkania chronionego oraz wprowadzenie obowiązku powiększenia wysokości stawki opłaty za pobyt w mieszkaniu chronionym o koszty wyżywienia i eksploatacji mieszkania;
- pkt 14 załącznika nr 1 do uchwały z istotnym naruszeniem art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, polegającym na określeniu w sposób sztywny wysokości opłaty za pobyt w mieszkaniu chronionym.

Rada Gminy Mysłakowice w § 1 uchwały utworzyła mieszkanie chronione wspierane, na które przeznaczyła lokal z zasobu mieszkaniowego Gminy Mysłakowice we wskazanym budynku mieszkalnym wielorodzinnym położonym w miejscowości Łomnica. Zgodnie z § 3 uchwały Rada ustaliła zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, określając je w załączniku nr 1 do uchwały.

I

Mieszkanie chronione jest świadczeniem z zakresu pomocy społecznej o charakterze niepieniężnym (art. 36 pkt 2 lit. „n” ustawy o pomocy społecznej). Świadczenie z pomocy społecznej w formie pobytu w mieszkaniu chronionym może być przyznane osobie pełnoletniej, która ze względu na trudną sytuację

życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebuje wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu, ale nie wymaga usług w zakresie świadczonego przez jednostkę całodobowej opieki, w szczególności osobie z zaburzeniami psychicznymi, osobie opuszczającej pieczę zastępczą w rozumieniu przepisów o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, młodzieżowy ośrodek wychowawczy, zakład dla nieletnich, a także cudzoziemcowi, który uzyskał w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (art. 53 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej). Wskazana forma pomocy społecznej przygotowuje osoby nią objęte, pod opieką specjalistów, do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagając te osoby w codziennym funkcjonowaniu. Mieszkanie chronione może być prowadzone przez każdą jednostkę organizacyjną pomocy społecznej lub organizację pożytku publicznego i w zależności od celu udzielania wsparcia prowadzone jest jako mieszkanie chronione treningowe lub mieszkanie chronione wspierane (art. 53 ust. 2 i 3 ustawy o pomocy społecznej). Zgodnie natomiast z art. 53 ust. 7 i ust. 8 ustawy o pomocy społecznej, decyzję o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydaje się na czas określony, jednak w stosunku do osób, które posiadają orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a także w szczególnie uzasadnionych przypadkach w stosunku do innych osób, może być wydana decyzja o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wspieranym na czas nieokreślony. Jak wskazano w art. 53 ust. 11 ustawy o pomocy społecznej, wsparcie świadczone w mieszkaniu chronionym nie stanowi zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych osób lub rodzin.

Zasady odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym uregulowano w art. 97 ustawy o pomocy społecznej. Zgodnie z art. 97 ust. 1 tej ustawy, opłatę za pobyt w mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego. Zgodnie z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Mając na uwadze powołane regulacje ustawy o pomocy społecznej, stwierdzić należy, że rady gminy została upoważniona jedynie do określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych. Poza kompetencją organu stanowiącego jest natomiast kwestia utworzenia mieszkania chronionego.

Takiego upoważnienia nie można wywieść również z powołanego w podstawie prawnej uchwały przepisu art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, który zawiera ogólne upoważnienie rady gminy do stanowienia w sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji tego organu.

Należy zauważyć, że w § 1 kwestionowanej uchwały organ stanowiący gminy wyraźnie postanowił, że lokal przeznaczony na mieszkanie chronione wydziela się z zasobu mieszkaniowego Gminy Mysłakowice. Na mocy art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym podmiotem posiadającym kompetencję do gospodarowania mieniem komunalnym jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Ponadto, w przypadku gospodarowania lokalami, wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy, zastosowanie znajduje przepis art. 11 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, kształtujący ogólną zasadę, w myśl której z zastrzeżeniem wyjątków ustawowych, gospodarowanie nieruchomościami należy do organu wykonawczego. Kompetencja wójta, burmistrza albo prezydenta miasta do gospodarowania gminnym zasobem nieruchomości wynika także z art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Rada gminy nie może zatem przejmować związanych z tym zadań, chyba że ustawy szczególne przyznają uprawnienia radzie gminy, jak to ustawodawca przewidział - na przykład - w art. 20 ust. 3 i art. 21 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 172), które jednak nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Wyjątki od tej reguły wprowadza też art. 18 ust. 2 pkt 9 ustawy o samorządzie gminnym, upoważniający radę gminy do podejmowania uchwał w sprawach majątkowych gminy przekraczających zakres zwykłego zarządu, co jednak również nie dotyczy niniejszej sprawy.

W konsekwencji stwierdzić należy, że Rada Gminy Mysłakowice nie była uprawniona do wydzielenia mieszkania chronionego z zasobu mieszkaniowego Gminy Mysłakowice. Tego rodzaju ustalenia ingerują w kompetencje organu wykonawczego gminy w zakresie gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy.

W świetle przedstawionych rozważań należy stwierdzić, że § 1 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem przepisów prawa, co uzasadnia stwierdzenie jego nieważności.

II

Następnie Rada Gminy Mysłakowice przyjęła w pkt 12 załącznika nr 1 do uchwały: *Podstawą ustalenia miesięcznej odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym wspieranym będzie zryczałtowana stawka uwzględniająca koszt czynszu, centralnego ogrzewania, zimnej wody, ciepłej wody, kanalizacji oraz wywozu nieczystości stałych*. Z kolei w pkt 13 załącznika nr 1 do uchwały przyjęto: *Odpłatność za pobyt nie obejmuje kosztów wyżywienia i eksploatacji mieszkania w tym: 1) energii elektrycznej wg wskazań licznika, 2) innych opłat takich jak abonament RTV, antena, telefon, Internet itp.* Taki sposób ustalenia szczegółowych zasad odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym nie znajduje umocowania prawnego.

Przede wszystkim wskazać należy, że uchwała rady gminy określająca szczegółowe zasady odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym powinna precyzować, w jaki sposób ustalić odpłatność za pobyt konkretnej osoby kierowanej do takiego mieszkania. Wyraźne zaznaczenie w przepisie kompetencyjnym, że ustalone zasady mają być „szczegółowe” powinno wskazywać, że regulacja przyjęta przez organ jednostki samorządu terytorialnego musi zawierać rozwiązania o daleko posuniętej konkretności.

Przedmiotem regulacji musi być przede wszystkim bazowa (np. dobową, miesięczną) stawka opłaty. Jest to obligatoryjny element uchwały. Pomimo że w delegacji ustawowej do wydania aktu prawa miejscowego nie wskazano *expressis verbis* konieczności zawarcia w nim takiego ustalenia, to jednak ustalenie podstawy dla wyliczenia ceny jednej doby pobytu musi być uznane za kluczowy element szczegółowych zasad odpłatności. Uchwała musi bowiem umożliwić bezpośrednie lub pośrednie odczytanie z niej kwoty, jaką należy uiścić za okres pobytu w mieszkaniu chronionym przy założeniu pełnej (maksymalnej) odpłatności.

Odpłatność, o jakiej mowa w art. 97 ust. 1 i 5 ustawy o pomocy społecznej, jest elementem stosunku administracyjnoprawnego łączącego osobę, której udzielane jest świadczenie z pomocy społecznej z podmiotem przyznającym jej to świadczenie (tj. kierującym ją do mieszkania chronionego). Opłata ta jest wnoszona na rzecz gminy i ma charakter abstrakcyjny, tzn. nie wiąże się z kosztami, jakie gmina ponosi w związku z udzieleniem świadczenia. Bez względu na to, czy: 1) jednostka organizacyjna pomocy społecznej danej gminy sama prowadzi mieszkanie chronione, a zatem gmina bezpośrednio ponosi koszty jego prowadzenia, 2) organ gminy na mocy porozumienia międzygminnego kieruje osoby, którym przysługuje prawo do mieszkania chronionego do mieszkania prowadzonego przez jednostkę organizacyjną pomocy społecznej innej gminy, a gmina partycypuje w kosztach realizacji zadania zapewnienia miejsc w mieszkaniach chronionych, czy też 3) gmina zleca prowadzenie mieszkania chronionego organizacji pozarządowej i udziela dotacji na finansowanie lub dofinansowanie realizacji tego zadania – opłaty, jakie pobiera od osób skierowanych do mieszkania chronionego, są niezależne od kosztów ponoszonych przez gminę w związku z realizacją zadania własnego.

Odpłatność za pobyt w mieszkaniu chronionym nie ma charakteru refinansowania wydatków gminy związanych z zadaniem własnym, jakim jest zapewnienie miejsca w mieszkaniach chronionych. Tym samym wysokości odpłatności, jaką ponosi osoba przebywająca w takim mieszkaniu, nie należy wiązać z wydatkami ponoszonymi przez gminę na zapewnienie miejsca (bez względu na sposób zapewnienia tego miejsca). Z istoty rzeczy zadanie zapewnienia miejsca w mieszkaniu chronionym nie może być neutralne dla budżetu gminy. Nie jest to jednak konstatacja, która mogłaby być w jakikolwiek sposób zaskakująca, bowiem całość świadczeń pomocy społecznej ma charakter redystrybucyjny i nie sposób oczekiwać, by osoba korzystająca ze świadczeń pomocy społecznej (nawet jeżeli posiada względnie wysoki dochód) ponosiła pełny koszt udzielanej jej pomocy. Taki sposób finansowania świadczeń już z samej definicji nie byłby pomocą społeczną. Faktyczne ponoszenie przez gminę wyższych kosztów nie może decydować o wysokości odpłatności ponoszonej przez świadczeniobiorcę. Sprzeczne z prawem jest wiązanie stawki opłaty ponoszonej przez osobę korzystającą ze wsparcia z pomocy społecznej z kosztem, jaki w związku z jej pobytem w mieszkaniu chronionym ponosi gmina.

To, jaką odpłatność ponosić będą osoby kierowane do mieszkania chronionego, powinno wiązać się z możliwościami finansowymi osoby, której udzielana jest pomoc. Przy ustalaniu zasad odpłatności organ stanowiący gminy powinien kierować się zatem zasadą pomocniczości widzianą jako partycypacja osoby korzystającej z usług pomocy społecznej w kosztach udzielanych jej świadczeń. Jest to stan pożądaný w ramach podstawowych celów jakie prawo o pomocy społecznej stawia przy udzielaniu pomocy. W żadnym

razie odpłatność ustalona osobie kierowanej do mieszkania chronionego nie może być uzależniana od rzeczywistych kosztów, jakie gmina poniesie w związku z realizacją swojego zadania, gdyż to nie na świadczeniobiorcy ciążyć ma odpowiedzialność za zorganizowanie sposobu wykonywania swojego obligatoryjnego zadania przez gminę.

Dotyczy to także tych wydatków, na które pewien (należy pamiętać, że na koszt mediów składają się opłaty stałe i zmienne, a tylko te drugie zależne są od sposobu korzystania z mediów przez osobę przebywającą w mieszkaniu chronionym) wpływ ma osoba, której udzielane jest świadczenie z pomocy społecznej. Mieszkanie chronione jest bowiem świadczeniem z pomocy społecznej (art. 36 pkt 2 lit. n ustawy). Ta forma pomocy społecznej przygotowuje pod opieką specjalistów osoby przebywające w mieszkaniu chronionym do prowadzenia samodzielnego życia lub wspomagając te osoby w codziennym funkcjonowaniu (art. 53 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej) i zapewnia się usługi bytowe w postaci miejsca całodobowego pobytu (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 26 kwietnia 2018 r. w sprawie mieszkań chronionych; Dz. U. z 2023 r. poz. 75). Świadczenie rzeczowe w postaci mieszkania chronionego należy zatem rozpatrywać kompleksowo i nie ma podstaw, aby za poszczególne aspekty korzystania z tej formy pomocy pobierać odrębne opłaty.

Decyzja o skierowaniu osoby do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym wydawana jest po dokonaniu uzgodnień pomiędzy pracownikiem socjalnym podmiotu kierującego, pracownikiem socjalnym jednostki organizacyjnej pomocy społecznej prowadzącej mieszkanie chronione lub organizacji pożytku publicznego prowadzącej mieszkanie chronione a osobą ubiegającą się o skierowanie do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym lub jej przedstawicielem ustawowym (art. 53 ust. 9 ustawy o pomocy społecznej). Uzgodnienia te dotyczą także odpłatności osoby korzystającej ze wsparcia (art. 53 ust. 10 pkt 4 ustawy o pomocy społecznej).

Ustalenie odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym następuje zatem w decyzji administracyjnej, ale na podstawie wcześniejszych uzgodnień, a wydawana decyzja musi jednoznacznie wskazywać kwotę odpłatności ponoszona przez osobę, której udzielane jest świadczenie w postaci mieszkania chronionego. Należy bowiem mieć na uwadze, że opłatę za pobyt w mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług.

Istotne jest zatem to, że ustalenie wysokości opłaty – przy uwzględnieniu zasad określonych w uchwale – następuje indywidualnie. Tym samym uchwała określa jedynie bazową stawkę, w oparciu o którą ustalana jest opłata, a także maksymalny (ewentualnie też minimalny) poziom odpłatności skorelowany z wysokością dochodu (co mieści się w kompetencji prawodawczej do ustanowienia zasad, którymi zobowiązany będzie kierować się podmiot kierujący konkretną osobą do mieszkania chronionego). Finalnie ustalenie odpłatności jest uprawnieniem podmiotu kierującego do mieszkania chronionego (przy realizacji którego podmiot ten musi uwzględnić nie tylko stan prawny, lecz także stan faktyczny, w jakim znajduje się osoba kierowana), które realizowane jest we współdziałaniu z osobą kierowaną, gdyż odpłatność musi być uzgodniona ze świadczeniobiorcą.

Elementem stawki opłaty ustalonej przez radę gminy nie może być zatem bliżej nieokreślona kwota będąca równowartością kosztów ponoszonych na wyżywienie czy na media, którą wyliczać miałyby się na podstawie „zużycia”. Taki sposób określenia stawki odpłatności nie daje bowiem organowi wydającemu decyzję administracyjną, w której odpłatność ma zostać zindywidualizowana, możliwości wskazania wysokości opłaty. Podejmowana w tym przedmiocie decyzja musi zaś wskazywać konkretną kwotę odpłatności, a to w przypadku przyjętego przez Radę Gminy Mysłakowice brzmienia uchwały byłoby niemożliwe. Ustawa nie daje zaś podstaw do tego, aby dokonywać zmiany decyzji ustalającej odpłatność po ustaleniu kosztów eksploatacji mieszkania. Także z tego powodu nie jest możliwe, aby ustalona stawka odpłatności była określana poprzez wartości których wymiar wynika z okoliczności nieweryfikowalnych na dzień wydania decyzji administracyjnej.

Powyższe naruszenie powoduje, że konieczne jest stwierdzenie nieważności uchwały we wskazanej części. O ile bowiem określenie dobowej stawki za pobyt w mieszkaniu chronionym w wysokości 20 zł mieści się w granicach dyskrecjonalności organu stanowiącego gminy, o tyle wskazanie w treści uchwały, że podstawą ustalenia miesięcznej odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym wspieranym będzie zryczałtowana stawka uwzględniająca koszt czynszu, centralnego ogrzewania, zimnej wody, ciepłej wody, kanalizacji oraz wywozu nieczystości stałych, a także powiększenie tej stawki o koszty wyżywienia i eksploatacji mieszkania stanowi przekroczenie kompetencji prawodawczej wynikającej z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej.

III

Rada Gminy Mysłakowice, określając zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, w pkt 14 załącznika Nr 1 do uchwały przyjęła: *Miesięczna opłata za pobyt w mieszkaniu chronionym stanowi iloczyn dobowej stawki za pobyt wynoszącej 20 zł, liczby dni pobytu oraz wskaźnika odpłatności ustalonego w %, o którym mowa w powyższej tabeli*. Rada w prawej kolumnie tabeli określiła sztywne procentowe wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

W tym miejscu wskazać należy, że w myśl ustawowego przepisu upoważniającego do podjęcia uchwały Rada Gminy ustala wyłącznie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności. Ustawodawca kształtuje zatem uprawnienie Rady wyłącznie w przedmiocie ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Te „szczegółowe zasady” nie mogą być sprzeczne z zasadami określonymi w ustawie. W szczególności nie mogą pozbawiać prawa do podejmowania decyzji w przedmiotowym zakresie przez podmiot ustawowo do tego upoważniony. Skoro ustawa w art. 97 ust. 1 stanowi, że opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, należy stwierdzić, że rada gminy nie ma kompetencji w tym zakresie, a ustalając szczegółowe zasady, powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych - zdaniem organu nadzoru - nie stanowią konkretne, sztywne stawki opłat, wyrażone jako procent kwoty bazowej.

Sztwyne określenie wysokości odpłatności w pkt 14 załącznika nr 1 do uchwały (druga kolumna) ogranicza ustawowo gwarantowany zakres uznania podmiotu kierującego w świetle art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, a przede wszystkim przekracza granice upoważnienia ustawowego z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którymi rada gminy powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawniony podmiot.

Podobne stanowisko wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 stycznia 2014 r. (sygn. akt IV SA/Wr 629/13), dotyczącym opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym: „Mając na względzie brzmienie art. 97 ust. 1 ustawy nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, że ustalenie opłaty powinno przyjąć formę decyzji administracyjnej. Przy czym, znaczący wpływ na treść ewentualnego rozstrzygnięcia ma zakres przyznanej pomocy i stanowisko strony (osoby kierowanej lub jej przedstawiciela ustawowego), z nią bowiem organ orzekający powinien uzgodnić wysokość opłaty. Nie zmienia to jednak faktu, że decyzja przyjmie postać jednostronnego i władczego rozstrzygnięcia organu administracyjnego. Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a w zakresie ustalania „szczegółowych zasad” powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat (wyrażone w procentach) uzależnione od wysokości dochodu. Ustalenie przez organ uchwałodawczy konkretnego wymiaru ponoszonej opłaty w istocie jest działaniem przekraczającym upoważnienie ustawowe zawarte w art. 97 ust. 5 ustawy oraz wkroczeniem w kompetencje innego organu”.

Zatem - jak już wcześniej wskazano - rada gminy nie została upoważniona do określenia wysokości opłaty za usługi świadczone przez ośrodki wsparcia, ale do uchwalenia pewnych wytycznych dla kierownika ośrodka pomocy społecznej w postaci określenia zasad odpłatności, umożliwiających zrealizowanie wytycznych ustawodawcy, zawartych w art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Tym samym, prawidłowa realizacja upoważnienia ustawowego art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej powinna w przedmiotowym przypadku określać procentową wysokość odpłatności, w postaci przedziałów.

Pamiętać w tym miejscu należy, że przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego w związku z czym zawarte w niej regulacje muszą spełniać warunek określoności prawa. Oznacza to, że muszą być one precyzyjne (a więc takie, z których można wywieść jednoznaczne normy prawne) i przejrzyste (to znaczy zrozumiałe dla jednostki). Konieczność stanowienia prawa cechującego się „poprawnością”, „precyzyjnością” i „jasnością” wielokrotnie podkreślał także Trybunał Konstytucyjny (porównaj: wyroki TK, np.: z dnia 10 listopada 1998 r., K 39/97, LEX nr 34601; z dnia 11 stycznia 2000 r., K 7/99, LEX nr 39281; z dnia 13 lutego 2001 r., K19/99, LEX nr 46368; z dnia 13 września 2005 r., K 38/04, LEX nr 165332; z dnia 7 listopada 2006 r., SK 42/05, LEX nr 231203).

Mając na uwadze konieczność stwierdzenia nieważności pkt 14 załącznika do uchwały stanowiącego kluczową zasadę ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym, należy uznać, że uchwała Rady Gminy Mysłakowice nie zawiera obligatoryjnego elementu, tj. prawidłowo określonej wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym. W związku z powyższym, w ocenie organu nadzoru, brak określenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym jako niezbędnego elementu uchwały podejmowanej

na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej stanowi istotne naruszenia prawa skutkujące stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski
Jarosław Obremski